

El pas de la Mitja

Toni Cornellas

President de l'Associació Esportiva la Mitja

Corredor, voluntari, patrocinador, organitzador... a tots la Mitja ens ha enxampat.

Els 'formiguetes'. Aquest és el tipus de persones que construïm, any rere any, la Mitja

Fa una estona he tornat anar a La Gralla per veure altra vegada les fotos d'en Toni Torrellas. Mentre les mirava m'he adonat que les estava resseguint tot refrescant, a la memòria, d'on venim i on estem. Igual em va passar amb les d'en Ramon Ferrandis. És curiós la quantitat de detalls que veus davant d'una foto exhibida com una peça d'art. Els records s'apilonen, i és que són tants moments, tantes vivències que et sembla impossible haver arribat fins aquí. La Mitja truca a la porta. Hi ha tantes portes com persones atrapades al voltant de tot el que hem construït en vint-i-dues edicions.

Corredor, voluntari, patrocinador, organitzador, a tots la Mitja ens ha enxampat, ens ha fidelitzat i repetim. El cor bateja al compàs d'una crida. Qui ens ho hauria d'haver dit, fa uns anys! La força d'aquesta crida és constant, permanent i pel que anem palpant, creixent. Sense aquesta empenta no seríem el que som.

Camí de casa em trobo un veí que em dona un altre element per pensar. Per què fem tanta publicitat, si de fet no cal? Només has de mirar com, quasi sense adonar-nos-en, notem un canvi en el paisatge urbà. El dia s'ha escurçat, la temperatura va baixant. Els elements ens conviden a quedar-nos confortablement a casa. En canvi a la llera del riu, als carrers, a les places, a la carretera, veus cares plenes d'il·lusions. Cossos tan normals com el teu i el meu, lluny d'aquells superesportistes de televisió. És una metamorfosi. Alguns van sols, els menys, d'altres en grup. Caminen ràpid, troten, corren, cadascú al seu aire. Tots tenen una cosa en comú. S'han marcat el repte de fer la Mitja. Aquest repte els marcarà, ens marcarà, tot i que

amb intensitats diferents, durant una temporada. Després ens quedarà el record, la vivència i amb el temps l'orgull de saber-te part de la llegenda.

Quan treballava de professor, al Pau Vila, escola que em va ensenyar les quatre coses realment importants a la vida, vaig

aprendre la importància de valorar els mestres *formiguetes*. Aquells qui, amb el seu treball constant i pacient, aixequen un grup classe on abans i havia un grup conflicte. Tenen una manera d'entendre la feina clara i senzilla: que no hi hagi pensament sense acció. No necessiten estar manifestant, reivindicant constantment la seva tasca. La saben, la fan, punt i final. Aquest és el tipus de persona que construïm any rere any, la Mitja, el nostre principal tresor, el nostre principal patrimoni són: l'Àngela, l'Antonio, la Bea, en Becerra, la Carme, en Deme, l'Eloi, en Leo, la Fina, en Jaume, en Joan, en Josep, la Marga, en Martí, en Meli, en Mena, la Montserrat, en Pep, en Pere, en Pey, la Pocu, en Quico, en Quim, en

Ramon, la Teresa Maria, en Vicenç, el Víctor, en Xavi i, tu que no vols ser anomenat, ni que et donem les gràcies, et sents part d'un tot, et sents integrant de la festa.

Sé que em deixo molta gent.

Sé que hauria d'haver escrit unes quantes pàgines amb noms i més noms, però no vull ni puc acabar sense un pensament, sense una mirada a qui ara ja no hi és, però jo els recordo tal qual eren, la Pilar, el Sr. Josep, en Palo, la Carme, el Toni, sou tots vosaltres qui m'heu canviat el pas. Gràcies a tots i a totes i com diu el poeta recordeu, recordem: tot està per fer i tot és possible.

L'exposició del fotògraf Toni Torrellas evoca molts records de la cursa

Trenta-tres

Ramon Solé

Cap d'esports d'EL 9 NOU del Vallès Oriental

Ficats de ple en l'any de la crisi, la Mitja evidencia la seva solidesa mantenint 33 patrocinadors

Als periodistes ens agraden molt les xifres perquè la veritat és que són una matèria informativa molt agraïda: són dades simples, concises, entenedores i molt informatives –sempre que no es tracti d'enquestes preelectorals, és clar– i que solen impactar força el lector. Si parlem d'un esdeveniment de l'envergadura de la Mitja Marató de Granollers-les Franqueses-la Garriga, les xifres, efectivament, impacten: 5.800 atletes, 600 voluntaris, 14.000 ampelles d'aigua, 500 tanques de seguretat... Cada any, el procés de preparació i la pròpia cursa ens proporcionen xifres remarcables

Enguany, enmig de tot el ball de xifres amb dos i tres zeros que han anat apareixent (als quals hauríem d'afegir les que no apareixen com els honoraris dels atletes estrella, per exemple; crec que també ens impressionarien bastant), en un moment de la roda de premsa de presentació va treure el

cap un modest 33 que em va cridar molt l'atenció. Aquell 33 és la xifra més important de tot aquest sarau monumental que és la Mitja Marató: 33 és el número de patrocinadors de la cursa.

Ficats ja de ple en l'any en què representa que s'ha d'ensorrar el món tal com el coneixem, en què la crisi i la por de la crisi (totes dues coses) estan frenant els patrocinis fins i tot d'esportistes contrastats (els pilots del mundial de MotoGP, Àlex Debon, Héctor Faubel o el mateix Aleix Espargaró, per

exemple), que una prova pugui presumir d'aguantar 33 patrocinadors diu molt d'aquestes empreses, però encara diu més de la prova i de l'encert de la seva filosofia. Els responsables s'han afartat sempre de repetir que la fórmula màgica és equilibrar l'atenció a les estrelles mundials i, sobretot, als grans

protagonistes del dia: l'oficinista, l'agent d'assegurances, el cambrer i la periodista que s'han passat mesos treient temps d'allà on no n'hi ha per entrenar-se amb la il·lusió de viure una gran experiència: superar un repte personal corrent per la comarca en una cursa perfectament organitzada, enmig d'un gran ambient de festa i esport i amb una atenció a l'atleta modèlica (avituallaments, brou, obsequis atractius, massatges, etc). Són faves comptades: si no hi hagués 7.000 participants cada any, la Mitja no tindria el renom que té;

sense aquest renom, les estrelles mediàtiques no vindrien. I sense estrelles mediàtiques no hi ha ressò i, per tant, els patrocinadors es queden a casa. Si, en canvi, es posa sempre l'accent en l'atleta popular enlloc d'obsessionar-se amb els grans noms, s'entra en un cercle virtuós del qual la Mitja pot presumir.

Una xifra que demostra el que dic: quatre. Són els anys que Adidas ha decidit seguir com a patrocinador principal de la Mitja Marató de Granollers.

Molts patrocinadors continuen fidels a la cita de cada febrer a la comarca